

ה"ת 2097/02/23 - שהד אבו נאג'י, סאמר אבו נאג'י, סאהר אבו נאג'י נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 2097-02-23 אבו נאג'י ואח' נ' מדינת ישראל
ה"ת 64899-01-22 שם תיק ללא שמות חסויים
תיק חיצוני:

בפני מבקשים
1. שהד אבו נאג'י
2. סאמר אבו נאג'י
3. סאהר אבו נאג'י

נגד משיבים
מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה לשחרור אופנוע, המחאה בסך 10,000 ₪ וכספים בסך של 40,000 ₪ שנתפסו בחיפוש שנערך ביום 18.4.2022 על ידי משטרת ישראל בביתו של המבקש 3. אציין כי הבקשה כולה התרכזה בכספים בסך 40,000 ₪ (להלן - **התפוס** או **הכספים**) ורק בסייפת הבקשה יוחדה התייחסות ליתר התפוסים מבלי להטעים זאת. בהחלטתי אתייחס לכספים ובשוליה, אף ליתר התפוסים.
2. לטענת המבקשים הכספים נתפסו שלא כדין משום שהם נמשכו על ידי המבקש 2 לצורך טיפול באביו, אשר היה על ערש דוויו. כיוון שהמבקש 3 (אחיו של המבקש 2) טיפל בענייניו של האב, הוא קיבל לידיו את הכסף מידי המבקש 2 לצורך הסדרת תשלומים בגין טיפולים רפואיים.
3. ביום 7.4.2022 נפטר אביהם של המבקשים 2-3 ולאחר פטירתו הם סיכמו ביניהם כי ישתמשו בכספים, לכיסוי הוצאות קבורתו של האב, אלא שכאמור הכספים נתפסו ביום 18.4.2022.
4. לטענת המבקשים, רק לאחר שפנו לבית המשפט המחוזי בבקשה להשבת תפוסים ביום 19.1.2023 (ה"ת 50184-01-23), נתחוור להם כי הוגשה בקשה להארכת תוקף התפוס נושא החלטה זו ללא ידיעתם. למעשה, כך טוענים המבקשים, הבקשה להארכת תוקף התפוס מעולם לא נבחנה וממילא לא אושרה על ידי בית המשפט.
5. המשיבה מתנגדת לבקשה, לטענתה התקיימו מספר דיונים ביחס למגוון תפוסים בפרשה כולה, וביניהם אף דיון בבקשה שהגישו המבקשים 1 ו-3 לצורך דמי מחייה, ועד עתה לא עלתה כל טענה בקשר עם התפוס נושא החלטה זו. ביום 16.11.2022 הוארך תוקף החזקת מגוון התפוסים, בפרשה כולה, וזאת בניגוד לנטען בבקשה. האופן בו הוגשה הבקשה, כך נטען, נועד להטעות את בית המשפט תוך הסתרת המסכת הדיונית הקודמת לבירור הטענות.
6. תחילה אסיט מהדרך את הטענה כי אין קשר בין התפוס בבקשה שלפניי אשר הוגשה בהליך חדש ונפרד עמוד 1

ה"ת 2097-02-23); לבין התפוסים, והדיון על אודותיהם בה"ת 64899-01-22. עיינתי בנספח 4 לבקשה שלפניי (המהווה בקשה להארכת תוקף מועד התפיסה), ובין הרשימה, פריט 40 מהווה את התפוס נושא בקשה זו. הבקשה נעתרה ואומנם אין על גביה תאריך, אך בתחתית הרשימה מודפס יום 15.9.2022. כך שמתקיימת זיקה בין התפוס נושא הבקשה שלפניי, ליתר התפוסים שנדונו והוכרעו, בהזדמנויות שונות בפרשה. הדבר אף עולה בבירור מהחומר הסודי שהוצג לעיוני וסומן (י'כ' 1).

7. כעת ובטרם אדון בבקשה גופה, אדון בטענת המבקשים המתייחסת לנספח 4 שהוזכר לעיל. אומנם אין על גבי טופס הבקשה חותמת שופט, אך קיימת החלטה - **"כמבוקש"** - ובנוסף חתימתו של מותב זה, בכתב יד. מכאן שהוארך המועד. מעבר לדרוש אוסיף, כי אף אם נפל פגם ואין בנמצא צו המורה על הארכת תוקף תפוס, עדיין אין בזאת כדי להוביל לשחרורו. בהקשר זה נכתב כי **"נקבע בהלכה הפסוקה, כי בימ"ש מוסמך לדון ולקבל אף בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס, אשר הוגשה לאחר סיום תקופה של שישה חודשים כאמור, קרי - הוגשה באיחור, תוך הבחנה בין עצם קיומו של פגם לבין תוצאתו במקרה קונקרטי העומד לדיון... הפסיקה עמדה על כך כי ככלל על המשטרה להגיש את בקשתה להארכת התפיסה במועד - בתוך תקופת ששת החודשים, אולם כאמור נקבע כי ניתן לקבל בקשה להארכה התפיסה אף כשהיא מוגשת לאחר תום התקופה, וזאת במקרים מתאימים ותוך שמירה על איזון ראוי בין האינטרס הציבורי בתפיסה לזכויותיו של הפרט"** (ע"ח (נצ') 51887-03-22 שאהר עדוי נ' משטרת ימ"ר צפון (3.5.2022), מפי כב' השופטת גולומב).

8. אשר לבקשה גופה. הטענה המרכזית היא שהתפוס שייך לצד ג' - המבקש 2 - ומשכך יש לשחררו לידי. אין בידי לקבל הטענה. גרסת המבקשים היא כי הכספים הועברו לצורך מימון טיפולים רפואיים של האב המנוח. עיון בנספח 2 לבקשה מעלה כי הכספים נמשכו במספר פעימות החל מיום 18.3.2022 ועד ליום 8.4.2022. **ראשית**, נמשך סכום כולל של 32,000 ₪ ולא 40,000 ₪ - הפער אינו מוסבר; **שנית**, לא פורט מדוע הכספים נמשכו בפעימות, ומדוע דווקא במועדים בהם נמשכו; **שלישית**, אם אכן הכסף נדרש להסדרת ההוצאות הרפואיות לטיפול באב המנוח, לא ברור מדוע הכסף נצבר, מדוע למשל לא נעשה שימוש בסכום שנמשך ביום 18.3.2022, ומדוע נמשך אם לא היה צורך לעשות בו שימוש. אציין בנוסף כי המשיכה האחרונה, בסך של 4,000 ₪ בוצעה יום לאחר פטירתו של האב, מה שמטיל בספק את מטרת הכספים.

9. בעניין זה חשוב להדגיש כי בדו"ח הפעולה של השוטר עמית היימן מיום 18.4.2022, צוין שכאשר הודע למשיב 3 על תפיסת הכספים הגיב: **"למה אתה תופס את זה?? וואלה אני צריך את זה לשלם את הסכום הזה לעורך דין"**. כך שבמעמד התפיסה לא נטען שהכספים שייכים למשיב 2 או שיועדו למטרה הנטענת בבקשה שלפניי (הוצאות הטיפול באב).

10. להשלמת התמונה אוסיף כי לא פורט מהם אותם צרכים רפואיים עבורם נדרשו הכספים - שהרי יש להניח כי מול כל צורך טיפולי יועד סכום כסף מתוך התפוס וקל היה לפרט זאת ולתמוך בראיה; זאת ועוד האב נפטר ביום 7.4.2022, יש להניח כי תקופת האבל מאז הפטירה המצערת ועד אשר נתפסו הכספים דרשה לא מעט משאבים כספיים - מדוע לא נעשה שימוש בכספים בתוך תקופה זו? לכל שאלות אלו כלל לא ניתן הסבר.

11. עניין נוסף שיש לתת עליו את הדעת הוא מועד הגשת הבקשה. כפי שפורט לעיל הכספים נתפסו ביום 18.4.2022 ורק כעשרה חודשים לאחר מכן הוגשה הבקשה שלפניי, הגם שהוגשו בקשות קודמות סביב תפוסים אחרים בפרשה. אציין כי הטענה דרכה ניסו המבקשים להסביר את השיהוי, רק מעוררת תמיהה, שהרי הכספים נתפסו במעמד המשיב 3 והוא ידע על אודותיהם.

12. אשר לטענה כי התפוס שייך לצד ג', הוא המבקש 2 אציין כי כב' השופטת (כתוארה אז) חיות, עמדה על פרשנותו של סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון התש"ס - 2000 וקבעה כי: **"רכושו של הנידון" הוא "כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבוננו". הגדרה זו חורגת בבירור מאמות המידה ומן הדרישות שמציבים דיני הקניין... ובכך היא מרחיבה את אפשרויות החילוט גם לגבי רכוש אשר לנידון יש בו חזקה או שליטה (או שהוא מצוי בחשבוננו). זאת אפילו רשום אותו הרכוש על שמו של אחר...**" (ע"א 3343/05 סנדבאד טאהא נ' מדינת ישראל (4.3.2008)). לאחרונה חזר ושנה בית המשפט העליון **"כי אין בבעלותו הקניינית של אדם בנכס או רכוש מסוים, כדי לגבור על הוראות חוק איסור הלבנת הון אשר ביקשו להרחיב, במכוון, את סמכות החילוט מעבר לגדרי הבעלות הקניינית גרידא. זאת כאמור, אף כאשר מדובר בחילוט מכוח סעיפים 21(א) ו-21(ב) לחוק זה, ולא בחילוט מתוך רכושו של אדם אחר. כפי שקבע בית משפט זה במקרה אחר "...הבעלות של אדם ברכוש, כשלעצמה, אינה מגנה מפני חילוט..."**" (ע"פ 7464/21 משה רוגוזניצקי נ' מדינת ישראל (16.12.2021)).

13. לסיכום, איני מקבלת את הטענה כי הכספים שייכים למבקש 2 ומשכך יש להורות על שחרורם, ובאשר לתוקף החזקתם יחד עם יתר התפוסים נושא הבקשה, הרי שגם לשיטת המבקשים תוקף הארכת התפוס הוארך לכל הפחות ביום 15.9.2022 (ויש להניח שאף מאוחר יותר), שהרי בעניין זה טען הסניגור שזהו תאריך הפקת המסמך (עמ' 24 לפרוטוקול). ברי כי המסמך הופק לפני שנדון בבית המשפט וניתנה בו החלטה.

14. הבקשה נדחית אם כן.

ניתנה היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.